

DECIZIE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă,
Tamara Chișca-Doneva,
Victor Burduh,
Luiza Gafton,
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vladislav Bobrov
către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de licențiere a profesiei
de avocat, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova,
privind constatarea ca fiind ilegale a acțiunilor cu privire la respingerea cererii,
anularea hotărârii, obligarea emiterii actului administrativ, restituirea sumei,

împotriva deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul lui Vladislav Bobrov, casată hotărârea din 02 octombrie 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea prin care a fost respinsă cererea lui
Vladislav Bobrov cu privire la restituirea taxei achitate la depunerea cererii de
admitere în profesia de avocat, în această parte fiind emisă o nouă hotărâre prin
care acest capăt de cerere a fost admis, în rest hotărârea fiind menținută,

c o n s t a t ă:

La 26 aprilie 2017, Vladislav Bobrov s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia de
licențiere a profesiei de avocat, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al
Republicii Moldova, privind constatarea ca fiind ilegale a acțiunilor cu privire la
respingerea cererii, anularea hotărârii, obligarea emiterii actului administrativ cu
privire la acceptarea cererii și admiterii în profesia de avocat, precum și restituirea
sumei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că prin
hotărârea, adoptată la ședința Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 17
februarie 2017, a fost respinsă cererea sa, prin care a solicitat a fi admis în profesia
de avocat, din motivul că nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu
privire la avocatură.

Prin cererea prealabilă din 01 martie 2017, adresată Comisiei de licențiere a
profesiei de avocat, reclamantul a solicitat să fie revocată hotărârea din 17
februarie 2017. Prin decizia din 27 martie 2017, Comisia de licențiere a profesiei

de avocat a refuzat în satisfacerea cerințelor cererii prealabile, fără însă a-l informa pe reclamant în modul prevăzut de lege despre decizia adoptată și fără a indica motivele invocate la respingerea cererii prealabile.

Reclamantul consideră că respingerea cererii prealabile este neîntemeiată, or, hotărârile Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nu corespund condițiilor de formă și conținut ale unui act oficial, deoarece nu este indicat în baza căror motive și temeuri a fost respinsă cererea sa privind admiterea în profesia de avocat, inclusiv și cererea prealabilă, nu a fost indicat care condiții prevăzute de art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, nu le întrunește, contrar faptului că în cererea depusă suplimentar și-a expus și argumentat poziția vis-a-vis de acest subiect, nu este indicat care a fost modalitatea de examinare a cererilor, precum și modalitatea de votare, câte voturi au fost expuse pro și contra, cu atât mai mult nu este indicat dacă au fost și opinii separate la acest capitol.

Vladislav Bobrov a indicat că, de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat la caz au fost încălcate flagrant și intenționat prevederile legale, după cum urmează: art. 16 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, art. 43 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, art. 3 lit. c) al Legii cu privire la avocatură, art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, art. 8 CEDO.

Potrivit reclamantului, nu este clară poziția Comisiei de licențiere a profesiei de avocat la interpretarea și aplicarea neuniformă a legislației în vigoare, precum și la aplicarea selectivă și discriminatorie a prevederilor legale, deoarece în unele cazuri, în baza acelorași principii (persoane care practic dețin același statut ca și reclamantul, hotărârea Comisiei din 05 mai 2016 și 08 iulie 2016) solicitanții sunt admiși în profesia de avocat. Acest fapt denotă o poziție contradictorie și ambiguă a Comisiei, care pe de o parte, prin hotărârea din 05 mai 2016, diferențiază două etape de accedere în profesia de avocat, după cum prevede și Legea cu privire la avocatură, admiterea în profesia de avocat și licențierea profesiei de avocat, ca prin decizia din 03 iunie 2016 adoptată în privința sa, din motive necunoscute și contrare propriei poziții, să ia o poziție diametral opusă, fără nici un fel de motivare și explicare de ce s-a ajuns la o asemenea decizie.

Prin urmare, nu este clar în baza căror raționamente și temeuri, unii solicitanți, care cad direct sub incidența prevederilor art. 10 ale Legii cu privire la avocatură sunt admiși în profesie, pe când dânsul, care de asemenea cade sub incidența aceleiași norme legale, a fost respins. Aceste acțiuni ale Comisiei de licențiere a profesiei de avocat urmează a fi examinate prin prisma Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, prevederile căreia în mod repetat dovedesc interpretarea și aplicarea discriminatorie a legislației Republicii Moldova în cazul ce îl privește pe reclamant.

De asemenea, reclamantul a invocat faptul că, la momentul solicitării sale de a fi admis în profesia de avocat, nu existau careva temeuri ce ar fi impus Comisia de licențiere a profesiei de avocat să respingă cererea acestuia, or în altă ordine de idei, eventuala motivare a Comisiei prin faptulul incompatibilității este lipsită de careva suport legal și chiar contravine legislației în vigoare, cât și drepturilor și libertăților garantate și protejate inclusiv și de CEDO.

Prin urmare, pentru a asigura proporția intereselor individuale în raport cu cele publice, Comisia de licențiere a profesiei de avocat, la etapa admiterii în profesia de avocat, este în drept să admită în profesia de avocat solicitanții angajați în câmpul muncii în funcții retribuite, conform art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură și nimic nu îngrădește retragerea licenței respective, în ipoteza în care

solicitantul nu va respecta prevederile art. 11 din Lege, la etapa licențierii profesiei de avocat reglementată la Capitolului IV din aceeași Lege. Or, cele două etape de accedere în profesia de avocat prevăzute de legiuitor la Capitolului III și IV din Legea cu privire la avocatură, asigură respectarea art. 11 din Lege, pe de o parte, și dreptul la viața privată, inclusiv dreptul la exercitarea oricărei funcții retribuite, pe de altă parte. Dreptul la alegerea ocupației perfect se interferează cu prevederile art.8 CEDO, care stipulează că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private.

Reieșind din cererea de chemare în judecată, nu îi poate fi imputată reclamantului încălcarea art. 21 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură, deoarece conform art. 10 alin. (2) este stabilit că, de aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază și persoanele care, după demisia din funcția de judecător și procuror, au continuat să activeze în domeniul dreptului. Normele de drept reiterate, și anume art. 10 alin. (2) coroborat cu art. 21 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură, trebuie aplicate într-o așa manieră, încât să nu fie încălcat dreptul la muncă și dreptul la viața privată garantate de legislația națională și protejate de CEDO. În caz contrar, în ipoteza în care persoanele învederate de normele de drept stabilite la art. 10 alin. (2) și art. 21 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură, s-ar retrage din câmpul muncii fiind impuse de imperativul accederii în profesia de avocat, și-ar știrbi din dreptul la muncă și dreptul la viața privată, prevăzute de legea fundamentala a Republicii Moldova și garantate de CEDO.

Mai mult, procedura de obținere a licenței, ca orice altă procedură, necesită timp pentru pregătirea actelor necesare și prevede luarea unei hotărâri de organul abilitat, în cazul de față Comisia de licențiere a profesiei de avocat. Or, după cum s-a menționat, respectiva stare de incompatibilitate nu survine în momentul depunerii cererii de admitere în profesia de avocat, ci în momentul în care candidatul/solicitantul capătă dreptul de a desfășura activitatea de avocat în conformitate cu prevederile art. 12 din Legea cu privire la avocatură. În asemenea circumstanțe, Comisia de Licențiere a profesiei de avocat urma doar să verifice dacă reclamantul, după admiterea în profesia de avocat, dar înainte de a obține licența în corespundere cu art. 22 din Legea cu privire la avocatură, nu abuzează de acest drept, fiind antrenat în alte activități profesionale incompatibile cu statutul de avocat.

Prin urmare, eventuala invocare de către Comisie a incompatibilității la admiterea în profesia de avocat în condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, nu ar avea temei legal, cu atât mai mult că cerința imperativă de neparticipare în alte activități profesionale, față de candidații scutiți de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare, în lege nu este prevăzută și, respectiv, nu este interzisă.

De asemenea, reclamantul consideră că impunerea achitării taxei de 5000 lei contravine legislației în vigoare, iar Comisia de licențiere a profesiei de avocat nu este în drept să impună solicitanții să achite această sumă prin amenințarea de a nu admite spre examinare și a nu examina cererea depusă. Or, potrivit lui Vladislav Bobrov, Comisia din start a intenționat să respingă cererea sa de admitere în profesia de avocat, însă, contrar acestui fapt, doar pentru a percepe în mod ilegal și abuziv acea taxă de 5000 lei, fiind conștienți de la bun început despre hotărârea ce urmează a fi adoptată, prin amenințarea cu faptul neadmiterii spre examinare a cererii, a fost impus să achite această taxă.

Totodată, Comisia de licențiere a profesiei de avocat nu l-a informat pe reclamant despre examinarea cererii depuse, nu i-a acordat dreptul a participa la ședința Comisiei pentru a motiva cererea depusă, precum și nu i-a fost adusă la cunoștință hotărârea adoptată.

Astfel, reclamantul a solicitat constatarea ca fiind ilegale a acțiunilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în partea ce ține de respingerea cererii depuse prin care a solicitat să fie admis în profesia de avocat, anularea deciziei Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 03 iunie 2016, prin care a fost respinsă cererea sa, și cea din 08 iulie 2016, prin care s-a respins cererea prealabilă depusă de către reclamant, obligarea pârâtului să emită actul administrativ, prin care să fie acceptată cererea reclamantului și să fie admis în profesia de avocat, să-i fie restituită taxa de 5000 lei, ca ilegal impusă a fi achitată de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat.

La 20 septembrie 2017, reclamantul a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea deciziei Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 17 februarie 2017, și nu din 03 iunie 2016, și a deciziei din 27 martie 2017 prin care a fost respinsă cererea prealabilă, și nu din 08 iulie 2016, indicată greșit în cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea protocolară din 14 iunie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani pe cauza civilă enunțată a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Vladislav Bobrov către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de licențiere a profesiei de avocat, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, privind constatarea ca fiind ilegale a acțiunilor cu privire la respingerea cererii, anularea hotărârii, obligarea emiterii actului administrativ, restituirea sumei, a fost respinsă.

Prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Vladislav Bobrov a fost admis. Hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost casată în partea ce ține de restituirea taxei achitate la depunerea cererii de admitere în profesia de avocat, în această parte fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost admis acest capăt de cerere și s-a încasat de la Uniunea Avocaților din Republica Moldova în beneficiul lui Vladislav Bobrov suma de 5000 lei. În rest hotărârea a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 37 lit. f) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, potrivit căruia Congresul stabilește cuantumul taxelor pentru examenele de admitere la stagiul și pentru examenele de calificare, cuantumul taxei pentru efectuarea stagiului profesional, precum și prevederile art. 42 lit. f) din Statutul profesiei de avocat, adoptat la 29 ianuarie 2011, publicat la 08 aprilie 2011, care prevede competența Congresului de a stabili cuantumul taxelor pentru examenele de admitere la stagiul și pentru examenele de calificare, cuantumul taxei pentru efectuarea stagiului profesional și al taxei pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că stabilirea taxei pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat este de competența exclusivă a Congresului.

În această ordine de idei, Curtea de Apel Chișinău a reținut că materialele cauzei civile nu denotă faptul că Congresul Avocaților ar fi stabilit careva taxe pentru examinarea cererilor de admitere în profesie în baza art. 10 alin. (2) din Legea cu

privire la avocatură sau ar fi delegat această competență (atribuție) Consiliului. Or, potrivit art. 39 lit. o) din Legea cu privire la avocatură și art. 43 alin. (7), lit. o) din Statutul profesiei de avocat, Consiliul Uniunii Avocaților îndeplinește, în afară de atribuțiile prevăzute de lege, și cele delegate de Congres.

La 27 martie 2018, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a contestat cu recurs decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În motivarea recursului, cu trimitere la prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă, a invocat faptul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea. Suplimentar a precizat că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău în partea restituirii intimatului a taxei de 5000 lei, achitată la depunerea cererii privind admiterea în profesia de avocat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 februarie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 15 februarie 2018 (f.d. 111), însă la materialele cauzei nu se regăsesc date care să confirme momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 27 martie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

Prin încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat Uniunea Avocaților din Republica Moldova și va casa decizia instanței de apel în partea ce ține de restituirea taxei achitate la depunerea cererii de admitere în profesia de avocat, cu menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Instanța de recurs constată că, Vladislav Bobrov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia de licențiere a profesiei de avocat, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, privind constatarea ca fiind ilegale a acțiunilor cu privire la respingerea cererii, anularea hotărârii, obligarea emiterii actului administrativ cu privire la acceptarea cererii și admitterii în profesia de avocat, precum și restituirea taxei de stat achitate.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a respins cererea de chemare în judecată a lui Vladislav Bobrov. Prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Vladislav Bobrov a fost admis. Hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost casată în partea ce ține de restituirea taxei achitate la depunerea cererii de admitere în profesia de avocat, în această parte fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost admis acest capăt de cerere și s-a încasat de la Uniunea Avocaților din Republica Moldova în beneficiul lui Vladislav Bobrov suma de 5000 lei. În rest hotărârea a fost menținută.

Examinând materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel a examinat cererea de apel superficial, fără să dea o apreciere tuturor circumstanțelor cauzei, precum și probelor anexate la materialele cauzei, care sunt importante pentru soluționarea justă a litigiului, precum și a interpretat eronat normele de drept material și procedural.

În contextul prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Colegiul precizează că soluția adoptată de către instanța de apel este contradictorie materialelor cauzei, precum și nu sunt apreciate toate probele importante pentru soluționarea cauzei. Or, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, conform art. 37 lit. f) și i) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, Congresul Avocaților stabilește quantumul taxelor pentru examenele de admitere la stagiul și pentru examenele de calificare, quantumul taxei pentru efectuarea stagiului profesional, adoptă alte hotărâri privind activitatea Uniunii Avocaților, prevăzute de prezenta lege.

Prin hotărârea Congresului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 01 iulie 2016, s-a stabilit quantumul taxei: pentru admiterea la stagiul în mărime de - 500 lei; pentru examenul de calificare în mărime de - 1000 lei; pentru efectuarea stagiului profesional în mărime de - 2000 lei; pentru examinarea cererii cu privire la admiterea în profesia de avocat a persoanelor specificate la art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, în mărime de 5000 lei.

Conform art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, sunt scutite de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare persoanele care dețin titlul de doctor în drept, precum și cele care au cel puțin 10 ani vechime în muncă în funcția de judecător și procuror dacă, în termen de 6 luni după demisia din funcțiile respective au solicitat eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

Hotărârea Congresului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 01 iulie 2016 prin care s-a stabilit cuantumul taxelor, inclusiv și a taxei pentru examinarea de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat a cererii cu privire la admiterea în profesia de avocat conform art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nu a fost contestată și este în vigoare, producând efecte juridice.

Mai mult, conform art. 35 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la avocatură, Uniunea Avocaților este organul de autoadministrare al avocaților, din care fac parte toți membrii barourilor din țară, și are sediul în municipiul Chișinău. Este persoană juridică, are patrimoniu și buget propriu. Patrimoniul Uniunii Avocaților poate fi folosit și în activități producătoare de venituri, în condițiile legii. Bugetul Uniunii Avocaților se formează din: contribuțiile avocaților; taxele pentru examenele de admitere la stagiul și de calificare; taxele pentru efectuarea stagiului profesional; amenzile achitate de avocați în calitate de sancțiuni disciplinare; alte plăți neinterzise de lege.

Articolul 42 lit. f) al Statutului profesiei de avocat nr. 302 din 08 aprilie 2011, expres stabilește competența Congresului de a stabili cuantumul taxelor pentru examenele de admitere la stagiul și pentru examenele de calificare, cuantumul taxei pentru efectuarea stagiului profesional și al taxelor pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat.

Reieșind din normele citate supra, Uniunea Avocaților avea dreptul să stabilească taxa pentru examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat a persoanelor specificate în art. 10 alin. (2) al Legii.

În această ordine de idei, la materialele cauzei (f.d. 46) este anexat extrasul din procesul-verbal al Congresului Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 01 iulie 2016, prin care s-a hotărât a stabili taxa pentru examinarea cererii cu privire la admiterea în profesia de avocat a persoanelor specificate la art. 10 alin. (2) Legea cu privire la avocatură, în mărime de - 5000 lei, înscris care nu a fost examinat de către instanța de apel, ajungându-se la concluzia că de fapt Congresul nu ar fi stabilit nici o taxă, conform competenței sale.

Astfel, decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău în partea prin care s-a admis apelul lui Vladislav Bobrov în partea restituirii taxei de 5000 de lei, este neîntemeiată și contrară materialelor cauzei. Or, potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel urma să constate și elucideze pe deplin circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, să le examineze și să le dea o apreciere în cumul, reflectând în decizie motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și

argumentarea preferinței unor probe față de celelalte, așa cum prevede alin. (4) al art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și de a menține hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

Se casează decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău în partea ce ține de restituirea taxei achitate la depunerea cererii de admitere în profesia de avocat și în această parte se menține hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vladislav Bobrov către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de licențiere a profesiei de avocat, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, privind constatarea ca fiind ilegale a acțiunilor cu privire la respingerea cererii, anularea hotărârii, obligarea emiterii actului administrativ, restituirea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă,

Tamara Chișca-Doneva,

Victor Burduh,

Luiza Gafton,

Svetlana Filincova